

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1102/04
29.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником суда Миланком Алкалај, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Д., кога заступа адвокат М., против туженог Министарства финансија и економије Републике Србије у Београду, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења 07 број 463-02-00071/1999 од 27.01.2004. године, у правној ствари поништаја тапије, у нејавној седници већа одржаној 29.09.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија и економије Републике Србије у Београду, Сектора за имовинско-правне послове 07 број 463-02-00071/1999 од 27.01.2004. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба Д. изјављена против закључка Општинске управе, Одељења за урбанизам и имовинско-правне послове СО ..., број 46-15/99 од 23.09.2002. године, којим је одбачен захтев жалиоца за поништај тапије која је код Општинског суда у ... заведена у књигу тапија под ..., због ненадлежности.

Тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога изнетих у жалби изјављеној против закључка првостепеног органа и наводи да је исти другостепени орган решењем од 11.03.2002. године, којом је поништио закључак првостепеног управног органа о одбачају жалбе, стао на становиште да је првостепени орган требало да о захтеву одлучи на основу одлучних чињеница утврђених у поступку сходно члану 192. став 1. Закона о општем управном поступку, да првостепени орган по овом налогу није поступио већ је закључком захтев жалиоца одбацио због ненадлежности, а тужени орган је жалбу тужиоца одбио као неосновану и на тај начин променио своје правно становиште изнето у решењу од 11.03.2002. године. Сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, тужилац је предложио да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је навео да остаје при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета, Врховни суд је нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је закључио да је правилно поступио првостепени орган када је, поступајући по одредбама Закона о издавању тапија на подручју Касационог суда у Београду и Великог суда у Подгорици од 30.5.1931. године, који се примењује као правна правила, одбацио захтев жалиоца за поништај тапије заведене у књигу тапије код Општинског суда у ... под ..., сматрајући да није надлежан за поступање по поднетом захтеву према члану 56. тачка 3. Закона о општем управном поступку, јер по оцени туженог органа лице које сматра да је правни сопственик може поднети надлежном суду тужбу против имаоца тапије обзиром да је дејство тапије везано за њен декларативни карактер.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије је нашао да је побијано решење засновано на повреди правила поступка из члана 235. Закона о општем управном поступку, у вези члана 199. став 2. истог Закона, јер тужени орган у образложењу решења није оценио све жалбене наводе, а дати разлози с обзиром на утврђено чињенично стање не упућују на решење како је дато у диспозитиву. Наиме, иако је према стању у списима Д. поднео имовинско-правној служби Општине ... захтев за поништај тапије број 46-278/97 од 11.11.1977. године коју је издао првостепени управни орган на име његове мајке Б., о праву својине на једнособном стану број ..., на првом спрату зграде ..., изграђеној на кат. парц. ... КО ..., по основу члана 257. Закона о општем управном поступку, првостепени управни орган је ожалбеним закључком одлучио о захтеву који Д. није ни поднео, тј. о захтеву за поништај тапије која је код Општинског суда у ... заведена у књигу тапије под ... На ову чињеницу подносилац захтева указао је у жалби изјављеној против ожалбеног закључка првостепеног управног органа, међутим тужени орган ове жалбене наводе није оценио, нити је овај пропуст првостепеног управног органа санкционисао.

Тужбом се неосновано оспорава законитост решења туженог органа у делу којим се указује да је о захтеву за поништај тапије, састављене од стране општинског управног органа, надлежан да одлучи

управни орган који је тапију саставио, а не општински суд. По оцени Врховног суда Србије правилно је првостепени орган оценио да није надлежан да одлучује о захтеву за поништај тапије издате у управном поступку, већ да је стварно надлежан општински суд. Тапија је јавна исправа, декларативног карактера, која представља замену за упис права својине у земљишне књиге и издаје се на молбу заинтересованог лица у поступку прописаном Законом о издавању тапија на подручју Касационог суда у Београду и Великог суда у Подгорици 30.5.1931. године који се примењује као правно правило по основу чл. 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 6.4.1941. године и за време непријатељске окупације ("Сл. лист ФНРЈ" бр. 86/46). Тапију саставља надлежни управни орган општине након спроведеног поступка и прослеђује општинском суду, који потврђује тапију, уколико оцени да су за то испуњени услови. Обзиром да је тапија јавна исправа декларативног карактера која, пре издавања подносиоцу захтева, мора бити потврђена од стране суда, према ставу Врховног суда Србије, о захтеву за поништај тапије као јавне исправе стварно је надлежан да одлучује општински суд, а не управни орган општине који је тапију саставио.

Са изнетих разлога, сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу уважио и оспорено решење поништио, одлучујући као у диспозитиву пресуде на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 3. Закона о управним споровима. У поновном поступку тужени орган ће отклонити указану почињену битну повреду правила поступка, па ће у складу са изнетим примедбама донети ново и на закону засновано решење, имајући притом у виду да су правна схватања и примедбе суда изнете у овој пресуди обавезни за тужени орган у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 29.09.2005. године, У. 1102/04

Председник већа - судија

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар

Миланка Алкалај, с.р.

За тачност отправка

ДЦ